

Alle partier har tilsluttet sig forespørgslen. Det takker jeg for og glæder mig til debatten i dag.

Besvarelse

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Folketinget havde i november 1993 en forespørgsel om oprindelige folk. Det var den debat, der lagde grunden til vor nuværende strategi, som hedder Strategi for dansk støtte til oprindelige folk, og siden 1994 har det været retningslinjen for vores udviklingspolitik på området.

Strategien har tjent os vældig godt igennem de 6 år, men naturligvis skal gode redskaber også holdes ved lige, og det er nu tid for et planlagt serviceeftersyn af strategien.

Som Tinget vil vide, er vi netop i gang med en grundig gennemgang af den overordnede udviklingspolitiske strategi, og det er oplagt, at de to processer skal koordineres nøje. Strategien for støtte til oprindelige folk dækker naturligvis kun et hjørne af den samlede udviklingspolitik, og derfor bliver kadencen i forløbet den, at når vi ser konturerne af den overordnede strategi, som vi kalder Partnerskab 2000, når den er klar senere på året, ja, så vil vi gennemføre en grundig gennemgang af strategien for støtte til oprindelige folk.

Strategien var i sin tid blandt de første og de mest progressive i det internationale udviklingsarbejde, og den dannede skole hos mange andre donorer, såvel bilaterale som multilaterale. Det er vores hensigt at fortsætte med at være så nytænkende som muligt på området, lidt frækkere, om man vil, end vi måske kan tillade os at være på så mange andre områder af udviklingsbistand.

I stedet for at gennemføre en traditionel evaluering har vi derfor tænkt os at bede et hold af oprindelige folk selv gennemgå den danske strategi, så de kan fortælle os, hvordan vores strategi har virket set fra modtagervinklen. Holdet skal bestå af en facilitator, der bliver ansvarlig for, at de konklusioner, der uddrages, kan omsættes i en praktisk opdatering af strategien. Lad mig nævne, at det naturligvis vil være således, at holdet kommer til at omfatte en person fra Grønland.

Denne model afspejler karakteren af vores bistand til oprindelige folk; vi giver prioritet til

projekter, der sigter på at styrke oprindelige folks selvorganisering og egne organisationer. Først længere nede på listen finder man mere traditionelle bistandsområder som f.eks. uddannelse og sundhed.

Det er der naturligvis en klar pointe i, nemlig den, at hovedsigtet for strategien er at give oprindelige folk deres egen stemme, så de selv kan være med til at formulere krav til den udvikling, der ellers i mange sammenhænge kan true med at løbe dem over ende.

Jeg vil nu vende mig til den del af Folketingets spørgsmål, der gælder adgangen til dansk støtte til oprindelige folk i lande, som i bistandsmæssig sammenhæng betragtes som udviklingslande. Lad mig tage det først. Strategien dækker alene bistanden til lande omfattet af vores udviklingspolitik. Normalt sætter vi jo grænsen, den arbitrært fastsatte danske grænse, til BNI pr. capita på 2.500 dollar om året, men netop for oprindelige folk-projekter er der gjort en eksplicit undtagelse fra denne regel, så vi godt inden for det rimelige kan gå over den ellers meget faste fattigdomsgrænse.

Men udviklingsrammen dækker altså stadig kun aktiviteter i udviklingslande, og bistand til oprindelige folk i f.eks. de tidlige østlande falder derfor uden for. Det betyder imidlertid ikke, at dansk bistand til oprindelige folk i disse områder er udelukket.

Det stod allerede ved Murens fald klart, at de dramatiske og positive omvæltninger i østlandene gav en enestående historisk chance for at bistå befolkningerne i de tidligere diktaturer i omstillingsprocessen. Jeg husker også selv tydeligt, at et flertal i Folketinget traf den særdeles fornuftige beslutning, at behovet for den nye øststøtte ikke skulle gå ud over de fattige, den skulle ikke tages fra bistanden til udviklingslandene. I stedet bad vi danskerne udvise solidaritet, således at vi afsatte nye midler til de nye demokratier igennem de særlige øststøtteordninger.

Det er baggrunden for, at vi ikke kan og vil bruge udviklingsrammen, ulandsrammen til støtte til oprindelige folks aktiviteter i lande uden for den traditionelle kreds af udviklingslande.

Regeringen er naturligvis fuldt ud opmærksom på, at der blandt andet i asiatisk og arktisk Rusland findes grupper af oprindelige folk, det vil være relevant at støtte fra dansk side. Jeg vil derfor gerne i det følgende gøre rede for, hvilke muligheder vi har i dette område.